

Hiljaisia miehiä

Taistolaisia on mollattu viimeaikoina jopa liikaakin. Taistolaisuudesta tulee ensin mieleen synkeä sysisuomalainen Taisto Sinisalo. Hän piti naamansa peruslukemilla eikä paljon vitsejä viljellyt. Häntä saattoi ahdistaa.

Seuraavaksi mieleen muistuvat melodialtaan yksinkertaiset paatokselliset laulut, joissa rakennettiin rintamia ja taisteltiin kiivaasti – rauhasta. No, ne tulivat ja menivät, enempiä ahdistamatta.

Mutta jäi jotain kestävääkin. Taistolaisiksi tunnustautuneet säveltäjä Kaj Chydenius ja runoilija Aulikki Oksanen loivat hienoja taideteoksia. He kummatkin ovat kertoneet, että ensin syntyi koskettava runo, joka sitten piti säveltää.

Päässäni soi vieläkin heidän kappaleensa Laulu siirtotyöläisestä. Tosin se tunnetaan paremmin ensimmäisestä säkeestään: Juna hiljaista miestä kuljettaa. Laulussa on päästy ytimeen.

Korona-aika ahdistaa minuakin, vaikka pystynkin erottamaan suuret ja pienet luvut.

Jos saa koronartartunnan, on lähes kahden prosentin todennäköisyys, että käy huonosti. Jos ottaa rokotteen, noin yksi miljoonasta saattaa kokea sydänlihaksen vipatusta. Monien mielessä nämä luvut, lähes kaksi ja noin yksi, ovat aika lähellä toisiaan. Se ahdistaa.

Juna hiljaista miestä kuljettaa. Mitä miettii se mies? Ainakin häntä ahdistaa.

Koronan aikaan hiljainen mies istuu lähes tyhjässä baarissa. Nauttii oluen, ehkä toisenkin. Hän on jo selannut iltapäivälehdien. Katselee ja haaveilee. Pari pöytää etäämmällä istuu toinen samanlainen, hiljaa, miettien. Pitäisikö alkaa jutella?

Olen viipyillyt paljon työn puolesta ja muutenkin muissa maissa. Menen yksinäni baariin. Minulla on lehti, kirja tai joku muu kiinnostava juttu mukana. Yritän keskittyä.

Viereisessä pöydässä istuu saman tyyppinen kaveri. Kohta katseet kohtaavat. Nyökätään tai ilmaistaan muuten, että on huomattu. Vaikka yrittäisi vähän teennäisesti lueskella, katse harhautuu.

Pian minä tai se toinen osoittaa haluavansa keskustella. Siirretään tuolia tai penkkiä lähemmäs. Juttu alkaa luistaa. Eikä se ole kielestä kiinni. Aina löytyy ilmaisia vähän kummallisillakin murteilla. Saatetaan ottaa vielä toiset. Ei ahdistaa.

Minulle käy näin lähes riippumatta siitä, missä päin olen. Paitsi kotona, Suomessa.

Monet henkimaailman asiantuntijat maalailevat synkkiä kuvia koronan jälkeisestä tulevaisuudesta. Tilannetta verrataan myös 90-luvun lamaan. Silloinkin ennustettiin, että pudokkaat tulevat aiheuttamaan suurta huolta lähitulevaisuudessa. Olivat osin oikeassa.

Koronan takia moni jo ennestään yksinäinen mies on jäänyt vielä yksinäisemmäksi. Poliitiikan komeljanttarit ja viisaat virkamiehet kiistelevät rajoituksista. Niissä on soudettu ja huovattu. Saako kunto- tai liikuntasalia pitää auki? Tai kirjastoa? Voiko baariin päästää hiljaisia miehiä?

Monesta hiljaisesta miehestä varmaan tuntuu, että olisi parempi hankkia kunnon tartunta kuin elää näissä kummallisissa rajoituksissa. Tai siten meidän hölösuiden pitäisi ruveta rohkeasti juttelemaan näille hiljaisille miehille.

pajen.fi